

Nr 55.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om
ändring i vattenlagen m. m.; given Stockholms slott
den 15 januari 1954.*

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed jämlikt § 87 regeringsformen föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) lag om ändring i vattenlagen; samt
- 2) lag angående ändrad lydelse av 13 § lagen den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled.

GUSTAF ADOLF.

Herman Zetterberg.

Propositionens huvudsakliga innehåll.

Enligt förslaget skall den nuvarande utförliga vattenboken omläggas till ett enkelt register. I samband härmed borttages möjligheten att erhålla inskrivning i vattenboken efter ansökan.

Förslag
till
Lag
om ändring i vattenlagen.

Härigenom förordnas, att 2 kap. 23 §, 10 kap. 76 §, 11 kap. 107 §, 12 kap. samt 13 kap. 5 § vattenlagen den 28 juni 1918 (nr 523)¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

2 KAP.

23 §.

1 mom. Avses med beslut, som i 22 § sägs, byggnad för tillgodogörande av vatten, och vilar beslutet på antagande, att vattnet tillhör fastighet, för vilken sökanden såsom ägare fört talan i målet, må, utan hinder av vad i 22 § stadgas, påstående, som grundas därå, att vattnet eller del därav tillhör annan fastighet eller utgör oskift samfällighet för flera fastigheter eller ock allmän egendom, väckas intill dess fem år gått till ända från det beslutet vunnit laga kraft och tillika två år förflutit *antingen* efter utgången av den i beslutet eller sedermera i anledning av ansökan om anstånd bestämda tid för byggnadens fullbordande *eller ock, där byggnaden dessförinnan fullbordats och efter besiktning anteckning där- om gjorts i vattenboken, från dagen*

1 mom. Avses med beslut, som i 22 § sägs, byggnad för tillgodogörande av vatten, och vilar beslutet på antagande, att vattnet tillhör fastighet, för vilken sökanden såsom ägare fört talan i målet, må, utan hinder av vad i 22 § stadgas, påstående, som grundas därå, att vattnet eller del därav tillhör annan fastighet eller utgör oskift samfällighet för flera fastigheter eller ock allmän egendom, väckas intill dess fem år gått till ända från det beslutet vunnit laga kraft och tillika två år förflutit efter utgången av den i beslutet eller sedermera i anledning av ansökan om anstånd bestämda tid för byggnadens fullbordande. Försittes tid, som nu nämnts, vare den på beslutet grundade rätten till vattnets tillgodogörande fri från klander, där den, som er-

¹ Senaste lydelse, se beträffande 10 kap. 76 § SFS 1939:146, beträffande 11 kap. 107 § 1946: 839, beträffande 12 kap. 1919:425, 1920:459, 1939:146 och 1952:235 samt beträffande 13 kap. 5 § 1939:146.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

för sådan anteckning. Försittes tid, som nu nämnts, vare den på beslutet grundade rätten till vattnets tillgodogörande fri från klander, där den, som erhållit medgivandet att uppföra byggnaden, vid tiden för beslutets meddelande varit i god tro rörande rätten till vattnet eller ock någon, till vilken byggnaden sedermera må hava övergått, i god tro rörande sagda rätt förvärvat byggnaden.

Bifalles talan — — — byggnadens ägare.

2 mom. Där beslut — — — för när.

hållit medgivandet att uppföra byggnaden, vid tiden för beslutets meddelande varit i god tro rörande rätten till vattnet eller ock någon, till vilken byggnaden sedermera må hava övergått, i god tro rörande sagda rätt förvärvat byggnaden.

Bifalles talan — — — byggnadens ägare.

2 mom. Där beslut — — — för när.

10 KAP.

76 §.

Föres ej talan mot syneförrättning, och har ej heller underställning av synemännens utlåtande ägt rum, åligge förrättningsmannen att inom kalenderåret näst efter det, då förrättningen avslutats, insända det därvid förda protokollet jämte kartor, ritningar, kostnadsförslag och övriga handlingar som röra saken, till vederbörande vattendomstol.

Är fråga allenast om dikningsföretag enligt 7 kap., skola handlingarna i stället insändas till lantbruksstyrelsen eller till annan myndighet, som Konungen bestämmer.

Föres ej talan mot syneförrättning, och har ej heller underställning av synemännens utlåtande ägt rum, åligge förrättningsmannen att inom kalenderåret näst efter det, då förrättningen avslutats, insända det därvid förda protokollet jämte kartor, ritningar, kostnadsförslag och övriga handlingar, som röra saken, till lantbruksstyrelsen eller till annan myndighet, som Konungen bestämmer.

11 KAP.

107 §.

Angående talan mot beslut, som enligt detta kap. meddelats av vattendomsdomare, äge vad i rättegångsbal-

Angående talan mot beslut, som enligt detta kap. meddelats av vattendomsdomare, äge vad i rättegångsbal-

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

ken är stadgat om talan mot under-
rätts beslut motsvarande tillämpning,
dock med iakttagande av vad i 102—
106 §§ är stadgat om besvär mot vat-
tendomstols beslut. Lag samma vare
i fråga om talan mot vattenrättsdo-
mares beslut *om inskrivning i vatten-
bok, som i 12 kap. förmäles*, angående
besiktning, varom i 13 kap. sägs,
samt i fråga, som i 14 kap. 7 § avses.

Vattenrättsdomares beslut — — —
slutligt beslut.

Över vattenrättsdomares — — —
ej föras.

ken är stadgat om talan mot under-
rätts beslut motsvarande tillämpning,
dock med iakttagande av vad i 102—
106 §§ är stadgat om besvär mot vat-
tendomstols beslut. Lag samma vare
i fråga om talan mot vattenrättsdo-
mares beslut angående besiktning,
varom i 13 kap. sägs, samt i fråga,
som i 14 kap. 7 § avses.

Vattenrättsdomares beslut — — —
slutligt beslut.

Över vattenrättsdomares — — —
ej föras.

12 KAP.

Om vattenbok.

1 §.

*För varje vattendomstols område
skall föras bok för antecknande av de
uppgifter rörande företag enligt den-
na lag, varom här nedan stadgas.
Denna bok kallas vattenbok.*

*Vattenboken föres i fyra avdelning-
ar:*

*första avdelningen: för
inskrivning av faktiska och rättsliga
förhållanden rörande anläggningar
för tillgodogörande av rinnande vat-
ten såsom drivkraft eller annorledes
så ock rörande dammbyggnader, än-
då att de ej avse vattnets tillgodogö-
rande; dock att vad nu stadgats ej
äger tillämpning å andra anläggning-
ar för allmän farled eller allmän flott-
led än dammbyggnader;*

*andra avdelningen: för in-
förande av uppgifter om beslut i far-
leds- och flottledsmål rörande inrät-
tande av allmän farled eller allmän*

1 §.

*Vid varje vattendomstol skall fö-
ras bok för anteckningar rörande fö-
retag enligt denna lag (vatten-
b o k).*

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

flottled eller rörande nya eller ändrade anordningar eller föreskrifter med avseende å befintlig allmän farled eller allmän flottled så ock om andra förhållanden, vilka efter ty därom stadgas i lagen om flottning i allmän flottled böra antecknas i vattenboken;

tredje avdelningen: för förtecknande av alla efter den 1 januari 1921 i laga ordning beslutade torrlägningsföretag, med undantag av dikningsföretag, ävensom andra till första, andra och fjärde avdelningarna ej hänförliga anläggningar med avseende å vatten; samt

fjärde avdelningen: för inskrivning av vattentäkter, som varit föremål för vattendomstolens prövning.

I vattenboken böra ock anmärkas hydrografiska och topografiska beskrivningar över de inom vattendomstolens område belägna vattendrag med tillhörande vattensamlingsområden, i den mån sådana beskrivningar äro eller varda av vederbörande myndighet utarbetade.

2 §.

Vattenboken föres av vattenrättsdomaren.

Beträffande anteckningar i vattenboken av tekniskt innehåll äge vattenrättsdomaren påkalla förslag till anteckningarnas lydelse av vederbörande vattenrättsingenjör, som, där anteckningarna göras i enlighet med hans förslag, är ensam ansvarig för deras tillförlitlighet och fullständighet.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

3 §.

När, efter det denna lag trätt i kraft, beslut av domstol eller annan myndighet meddelats och vunnit laga kraft rörande verkställande, ändrande eller borttagande av anläggning, varom enligt 1 § inskrivning bör ske i vattenbokens första avdelning, eller beträffande hushållningen med vatten vid sådan anläggning eller ock jämlikt 2 kap. 34 § angående skyldighet för annan än anläggningens ägare att underhålla densamma, åligge det vattenrättsdomaren utan särskild ansökan att med ledning av beslutet i sagda avdelning av vattenboken verkställa inskrivning av de huvudsakliga förhållanden, som äro av vikt för kännedomen om anläggningens beskaffenhet samt om de rättigheter och skyldigheter för framtiden, vilka äro förenade med densamma. Vad nu sagts gälle ock i fråga om beslut, som innefattar prövning jämlikt 2 kap. 25 §, 5 kap. 7 § eller 6 kap. 20 § av redan verkställd anläggnings laglighet, så ock beträffande beslut, varigenom ändring göres i förhållande, som förut inskrivits. Meddelas jämlikt stadgande i 4 kap. föreskrift om skyldighet för ägare av strömfall att tillhandahålla kraft åt kringliggande bygd, skall beträffande sagda skyldighet inskrivning göras i vattenboken.

Har beslut, som nu sagts, blivit av annan domstol eller myndighet än vattendomstolen meddelat, skall under rättelse om beslutet jämte erforderliga handlingar och upplysningar genom den beslutande myndighetens försorg så snart sig göra låter tillsändas vattenrättsdomaren.

*(Gällande lydelse.)**(Föreslagen lydelse.)*

4 §.

Där anläggning, varom inskrivning bör ske i vattenbokens första avdelning, tillkommit innan denna lag trätt i kraft eller ock därefter i enlighet med domstols eller annan myndighets beslut, vilket dessförinnan meddelats, vare ägaren berättigad att rörande anläggningen söka inskrivning i vattenboken.

5 §.

Ansökan om inskrivning i vattenboken skall ingivas till vattenrättsdomaren samt vara åtföljd av erforderlig beskrivning så ock av tillgängliga domar och andra handlingar, som må angå anläggningens rättsliga förhållanden. Beträffande anläggning för annat ändamål än allmän flottled skall ansökningen tillika åtföljas av ritningar över anläggningen, sådan denna befinnes.

Ansökningen skall innehålla uppgift, med angivande av socken, härad och län, å den eller de fastigheter, varå anläggningen är belägen, samt å det vattendrag, som därav beröres, så ock å de regler för hushållningen med vattnet, vilka tillämpas vid anläggningen, varjämte böra meddelas de andra upplysningar, vilka kunna vara av vikt för kännedom om de med anläggningen förenade rättigheter och skyldigheter.

Avser ansökningen inskrivning rörande byggnad för tillgodogörande av strömfall, skall särskilt uppgivas, huruvida strömfallet eller den del därav, som genom byggnaden tillgodogöres, helt eller delvis tillhör annan fastighet än byggnaden samt, om så är förhållandet, vilken rätt byggnad-

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

dens ägare har att tillgodogöra sig vattnet.

Uppgift, som nu nämnts, må lämnas medelst hänvisning till företedd dom eller annan handling, där densamma innehåller tillfyllestgörande besked i ämnet. Är sökanden oviss om något förhållande, varom ansökningen bör innehålla uppgift, varde sådant i ansökningen angivet.

6 §.

Då ansökan om inskrivning inkommit, låte vattenrättsdomaren, där han ej finner sådant fall vara för handen, att ansökningen bör genast avslås, utfärda kungörelse om ansökningen med föreläggande för dem, som kunna hava något att erinra mot inskrivningen, att till vattenrättsdomaren ingiva skriftliga erinringar inom viss tid, minst sextio och högst etthundratjugu dagar, från den dag kungörelsen är dagtecknad. Kungörelsen skall innehålla uppgift om tiden för hållande av undersökning, varom i 7 § förmäles.

Sådan kungörelse skall genom vattenrättsdomarens försorg inom tio dagar från nämnda dag införas såväl i allmänna tidningarna som ock i en eller, om förhållandena påkalla det, flera tidningar inom orten. Om kungörelsens innehåll varde särskild underrättelse meddelad kammarkollegiet och fiskeristyrelsen.

7 §.

Rörande tillförlitligheten av de ingivna ritningarna och beskrivningen skall i god tid före utgången av den för erinringars avgivande bestämda

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

tid efter vattenrättsdomarens förordnande på sökandens bekostnad hållas undersökning av sakkunnig person. Över vad vid undersökning förekommer skall föras protokoll, som insändes till vattenrättsdomaren.

8 §.

Finnas de företedda ritningarna och beskrivningen eller ock ansökningshandlingarna vara så oriktiga eller ofullständiga, att de ej kunna, med mindre de fullständigt omarbetas, läggas till grund för inskrivningen, varde ansökningen avslagen.

9 §.

Är sökandens rätt med avseende å anläggningen beroende av tvist, förklare vattenrättsdomaren, där ej anskningen är av beskaffenhet att böra genast avslås, densamma vilande i avbidan på twistens utgång.

Möter eljest hinder mot inskrivningen, förelägge vattenrättsdomaren sökanden viss tid, inom vilken han har att fullfölja ansökningen och visa, att hindret blivit undanröjt. Fullgör sökanden ej inom utsatt tid vad honom ålagts, varde ansökningen avslagen, där han ej visar, att han ej kunnat fullgöra det inom samma tid; visas det, utsättes ny tid.

10 §.

Varder i ärendet utrett, att med ansökningen avsedd anläggning tillkommit eller väsentligt ändrats efter den 30 april 1881, och visas ej domstols eller annan behörig myndighets beslut till stöd för vad sålunda åtgjorts, må ansökningen ej beviljas.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

11 §.

Har på grund av ansökan, som ovan sägs, skett inskrivning i vattenboken, och hava därefter fem år förflutit utan att talan väckts mot lagligheten av de med inskrivningen avsedda förhållanden, vare, ändå att till stöd för desamma ej kunnat påvisas domstols eller annan myndighets beslut, sökandens rätt att bibehålla anläggningen och, där fråga är om anläggning för vattnets tillgodogörande, att i den omfattning inskrivningen angiver tillgodogöra vattnet, fri från klander; dock gälle vad nu sagts rörande rätten att tillgodogöra vattnet allenast, såframt den, som uppfört anläggningen, varit i god tro rörande rätten till vattnet vid tiden för uppförandet eller vid erhållandet av domstols eller annan myndighets medgivande därtill eller ock någon, till vilken anläggningen sedermera övergått, i god tro rörande sagda rätt förvärvat densamma. Tillgodogöres genom anläggning, rörande vilken skett inskrivning i vattenboken, allenast en del av det fränrinnande vattnet, och innehåller inskrivningen, att strömfallet eller den del därav, vars fallhöjd utnyttjas vid anläggningen, tillhör sökanden, skall vad ovan stadgats äga motsvarande tillämpning i fråga om det sålunda ej tillgodogjorda vattnet i strömfallet eller falldelen. Avser inskrivningen allenast den del av vattnet, som tillhör strömfallets ena sida, gälle ock vad nu sagts i den mån ej andra sidans rätt trädes för när.

Vad i första stycket stadgats gälle dock ej med avseende å förhållande, som står i strid mot domstols efter

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

den 30 april 1881 meddelade beslut, ej heller beträffande reglerna för hushållning med vattnet.

Där jämlikt 3 § på grund av beslut i ett vid den tid, då denna lag träder i kraft, redan anhängigt mål inskrivning skett i vattenboken rörande anläggning, vartill medgivande lämnats av annan myndighet än vattendomstol, skall vad i första stycket finnes stadgat äga motsvarande tillämpning; dock att där omförmälda tid av fem år skall räknas från det anläggningen fullbordades.

12 §.

Om inskrivning i vattenboken enligt 3 § eller på grund av ansökan, som ovan sägs, skall vattenrättsdomaren ofördröjligen utfärda kungörelse; och varde den offentliggjord på sätt i 6 § andra stycket finnes stadgat.

13 §.

När efter den 1 januari 1920 vattendomstol eller annan myndighet meddelat sådant beslut i flottledsmål, varom anteckning bör göras i vattenbokens andra avdelning, åligge det vattenrättsdomaren, sedan beslutet vunnit laga kraft, att utan särskild ansökan i sagda avdelning göra anteckning därom med angivande av dagen för beslutet, det vatten, som därav beröres, samt företagets eller anläggningens huvudsakliga beskaffenhet. Har annat beslut, varom anteckning bör ske i vattenbokens andra avdelning, eller beslut rörande företag eller anläggning, som skall förtecknas i vattenbokens tredje avdelning, meddelats efter den 1 januari 1921, skall

*(Gällande lydelse.)**(Föreslagen lydelse.)*

i avseende å sådant beslut vad nu sagts äga motsvarande tillämpning.

Har beslutet meddelats av annan domstol eller myndighet än vattendomstolen, skall underrättelse om beslutet jämte erforderliga handlingar och upplysningar genom den beslutande myndighetens försorg så snart sig göra låter tillsändas vattenrättsdomaren.

14 §.

När beslut av vattendomstol meddelats rörande anläggande av vattentäkt eller beträffande tillgodogörande av grundvatten vid vattentäkt, åligger det vattenrättsdomaren, sedan beslutet vunnit laga kraft, att utan särskild ansökan med ledning av beslutet i fjärde avdelningen av vattenboken verkställa inskrivning av de huvudsakliga förhållanden, som äro av vikt för kännedom om vattentäkten. Vad nu sagts gälle ock i fråga om beslut, som innefattar prövning jämlikt 2 kap. 53 § av vattentäkts laglighet, så ock beträffande beslut, varigenom ändring göres i förhållande, som förut inskrivits.

15 §.

Har enligt förordnande efter ty i 13 kap. 1 § sägs besiktning hållits å anläggning, varom inskrivning bör ske, eller av vattenmärke eller observationsrör, om vars utsättande vattendomstolen meddelat föreskrift enligt 11 kap. 64 §, skall besiktningsprotokollet ingivas till vattenrättsdomaren och anteckning om dess huvudsakliga innehåll göras i vattenboken.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

16 §.

Närmare föreskrifter om vattenbokens inrättande och förande meddelas av Konungen.

2 §.

Närmare föreskrifter om vattenbokens inrättande och förande meddelas av Konungen.

13 KAP.

5 §.

Över vad — — — föras protokoll.

Över vad — — — föras protokoll.

Om besiktningsmans skyldighet att i vissa fall ingiva protokollet till vattenrättsdomaren finnes i 12 kap. 15 § stadgat.

Protokoll över besiktning, som hålles på grund av stadgandet i 1 § tredje stycket, varde ock ingivet till vattenrättsdomaren; och äge han, när skäl därtill äro, för vidtagande av sådan rättelse, som besiktningsman må hava jämlikt 2 § föreskrivit, utsätta annan tid än denne bestämt.

Protokoll över besiktning, som hålles på grund av stadgandet i 1 § tredje stycket, varde ingivet till vattenrättsdomaren; och äge han, när skäl därtill äro, för vidtagande av sådan rättelse, som besiktningsman må hava jämlikt 2 § föreskrivit, utsätta annan tid än denne bestämt.

Om insändande till vattendomstolen, för anteckning i vattenboken, av protokoll över besiktning, som eljest hålles enligt 1 §, förordnar Konungen.

Har besiktning — — — tillhandahållas sökanden.

Har besiktning — — — tillhandahållas sökanden.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1955.

Vad i 2 kap. 23 § 1 mom. äldre lydelsen stadgas därom, att dagen för anteckning i vattenboken om besiktning skall vara utgångspunkt för beräkning av tid, inom vilken i visst fall klandertalan må väckas, skall alljämt gälla beträffande anteckning, som ägt rum före ikraftträdandet.

Vidare skall vad i 12 kap. 11 § äld-

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

re lydelsen stadgas om frihet från klander, sedan viss tid förflutit efter inskrivning i vattenboken, alljämt gälla beträffande inskrivning, som verkställts enligt äldre lag.

Genom nya lagen upphäves 14 § lagen den 20 oktober 1939 (nr 732) med särskilda bestämmelser angående tillfällig vattenreglering.

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 13 § lagen den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled.

Härigenom förordnas, att 13 § lagen den 19 juni 1919 om flottning i allmän flottled skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

13 §.

Finnes flottningsskada — — — anses skäligt.

Vad i — — — skall ske.

Beslut, varigenom ersättning bestämmes på förhand, bör senast inom ett år från beslutets meddelande genom endera partens försorg insändas till vattenrättsdomaren för antecknande i vattenboken; och vare, sedan sådant antecknande skett, laga kraftvunnet beslut gällande jämväl mot framtida ägare och innehavare av fastighet, som av beslutet beröres.

Hurusom till — — — 6 kap. 23 § vattenlagen.

Finnes flottningsskada — — — anses skäligt.

Vad i — — — skall ske.

Beslut, varigenom ersättning bestämmes på förhand, vare, sedan beslutet vunnit laga kraft, gällande jämväl mot framtida ägare och innehavare av fastighet, som beröres av beslutet. Om insändande till vattenrättsdomstolen, för anteckning i vattenboken, av beslut, varom nu är fråga, förordnar Konungen.

Hurusom till — — — 6 kap. 23 § vattenlagen.

(Gällande lydelse.)

(Föreslagen lydelse.)

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1955.

Beträffande beslut, som meddelats före nya lagens ikraftträdande, skall äldre lag äga tillämpning.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 6 november 1953.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, anmäler efter gemensam beredning med cheferna för kommunikations- och jordbruksdepartementen fråga om *förenkling av vattenboken* samt anför därvid följande.

Enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 23 november 1945 tillkallade jag den 14 december samma år särskilda sakkunniga, statssekreteraren, numera justitierådet A. G. Walin, tillika ordförande, ledamoten av riksdagens andra kammare K. J. B. Andersson, advokaten N. C. W. Berggren, ledamoten av riksdagens andra kammare N. O. Jönsson, direktören C. F. Kleman, hovrättsassessorn, numera häradshövdingen K. O. Riben, kraftverksdirektören, numera generaldirektören J. A. Rusck och ledamoten av riksdagens andra kammare G. T. Skoglund, för att biträda med utredning rörande vissa ändringar i vattenlagen. Den 25 september 1950 blev Rusck på egen begäran entledigad från uppdraget. I hans ställe förordnades samma dag byråchefen I. Bergström att vara sakkunnig.

På grundval av en av de sakkunniga den 12 september 1947 avgiven promemoria, innefattande bl. a. förslag om utsträckt möjlighet att meddela deldom i vattenmål, har vid 1952 års riksdag genomförts vissa ändringar i vattenlagen (prop. 1952: 52, tredje lagutskottets utl. 1952: 12). Vidare har en av de sakkunniga den 28 februari 1950 avlämnad promemoria, avseende ändrade bestämmelser till skydd för fisket vid vattenkraft- och vattenregleringsföretag, lagts till grund för ett inom justitiedepartementet upprättat förslag till lag om ändring i vattenlagen. Detta förslag har den 25 september 1953 remitterats till lagrådet, som den 13 oktober 1953 avgivit utlåtande över detsamma, och jag kommer sedermera att anmäla förslaget för proposition till 1954 års riksdag.

Av de ytterligare förslag som framlagts av de sakkunniga torde en den 1 april 1953 avgiven promemoria, innehållande förslag om förenkling av vattenboken, nu böra upptagas till behandling. Vid promemorian har fogats förslag till lag om ändring i vattenlagen, lag om ändrad lydelse av 13 § lagen

den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled samt kungörelse om vattenbokens inrättande och förande. De ifrågavarande författningsförslagen torde få fogas såsom bilaga till detta protokoll (bilaga B). Över promemorian med därvid fogade författningsförslag har efter remiss yttranden avgivits av vattenöverdomstolen, samtliga vattenrättsdomare, kammarkollegiet, vattenfallsstyrelsen, lantbruksstyrelsen, fiskeristyrelsen, styrelsen för Sveriges advokatsamfund samt svenska vattenkraftföreningen. Sedan det ifrågavarande förslaget varit föremål för övervägande inom justitiedepartementet, anhåller jag således nu att få anmäla detsamma.

I. Förslagets allmänna grunder.

Gällande bestämmelser. Vattenboken har till uppgift att lämna upplysningar om faktiska och rättsliga förhållanden rörande företag med avseende å vatten. Bestämmelser om vattenboken finns i 12 kap. vattenlagen. Bestämmelserna är i huvudsak hämtade från det av vattenrätts- och dikningslagskommittéerna år 1910 avgivna förslaget till vattenlag. Till grund för kommittéernas förslag i detta avseende låg en riksdagsskrivelse den 10 maj 1904, enligt vilken det borde tagas under övervägande, om och i vad mån vattenböcker, såsom i utlandet skett, borde komma till stånd även i vårt land.

Vattenboken fördes ursprungligen — enligt den lydelse 12 kap. erhöll genom lag den 11 juni 1920 — i tre avdelningar. I samband med 1939 års vattentäktslagstiftning tillkom emellertid en fjärde avdelning för inskrivning rörande vattentäkter.

12 kap. 1 § innehåller allmänna föreskrifter om vattenbokens innehåll. Sålunda stadgas att för varje vattendomstols område skall föras vattenbok för antecknande av de uppgifter rörande företag enligt vattenlagen, varom i kapitlet stadgas, ävensom att vattenboken skall innehålla följande fyra avdelningar:

första avdelningen: för inskrivning av faktiska och rättsliga förhållanden rörande anläggningar för tillgodogörande av rinnande vatten såsom drivkraft eller annorledes så ock rörande dammbyggnader, ändå att de ej avse vattnets tillgodogörande; dock att vad sålunda stadgats ej äger tillämpning å andra anläggningar för allmän farled eller allmän flottled än dammbyggnader;

andra avdelningen: för införande av uppgifter om beslut i farleds- och flottledsmål rörande inrättande av allmän farled eller allmän flottled eller rörande nya eller ändrade anordningar eller föreskrifter med avseende å befintlig allmän farled eller allmän flottled så ock om andra förhållanden, vilka efter ty därom stadgas i lagen om flottning i allmän flottled böra antecknas i vattenboken;

trede avdelningen: för förtecknande av alla efter den 1 januari 1921 i laga ordning beslutade torrlägningsföretag, med undantag av dikningsföretag, ävensom andra till första, andra och fjärde avdelningarna ej hänförliga anläggningar med avseende å vatten; samt

fjärde avdelningen: för inskrivning av vattentäkter, som varit föremål för vattendomstolens prövning.

Det må framhållas att lagen använder olika terminologi — »inskrivning», »införande», »förtecknande» — alltefter den avsedda graden av fullständighet hos anteckningarna.

I 1 § stadgas vidare, att i vattenboken bör anmärkas hydrografiska och topografiska beskrivningar över de inom vattendomstolens område belägna vattendragen med tillhörande vattensamlingsområden, i den mån sådana beskrivningar är eller blir av vederbörande myndighet utarbetade.

Förändret av vattenboken ankommer enligt 2 § på vattenrättsdomaren. Beträffande anteckningar i vattenboken av tekniskt innehåll äger vattenrättsdomaren påkalla förslag till anteckningarnas lydelse av vederbörande vattenrättsingenjör. Denne är, där anteckningarna göres i enlighet med hans förslag, ensam ansvarig för deras tillförlitlighet och fullständighet.

I 3 § lämnas föreskrift om de fall, då vattenrättsdomaren har att *ex officio* verkställa inskrivning i vattenbokens första avdelning. Dylik inskrivning skall göras, när beslut — efter vattenlagens ikraftträdande — av domstol eller annan myndighet meddelats rörande verkställande, ändrande eller borttagande av anläggning, varom enligt 1 § inskrivning bör ske i nämnda avdelning, eller beträffande hushållningen med vattnet vid sådan anläggning eller ock jämlikt 2 kap. 34 § angående skyldighet för annan än anläggningens ägare att underhålla densamma. Vattenrättsdomaren har, sedan beslutet vunnit laga kraft, att utan särskild ansökan med ledning av beslutet verkställa inskrivning av de huvudsakliga förhållanden, som är av vikt för kännedomen om anläggningens beskaffenhet samt om de rättigheter och skyldigheter för framtiden, vilka är förenade med densamma. Det sagda gäller även beträffande beslut, som innefattar prövning av redan verkställd anläggnings laglighet, samt beträffande beslut, varigenom ändring göres i förhållande, som förut inskrivits. I paragrafen stadgas även att, därest jämlikt 4 kap. vattenlagen meddelas föreskrift om skyldighet för ägare av strömfall att tillhandahålla kraft åt kringliggande bygd, beträffande denna skyldighet skall göras inskrivning i vattenboken. Har beslut, som förleder inskrivning i vattenboken, meddelats av annan domstol eller myndighet än vattendomstolen, skall underrättelse om beslutet jämte erforderliga handlingar och upplysningar genom den beslutande myndighetens försorg snarast tillsändas vattenrättsdomaren.

Inskrivning i vattenbokens första avdelning kan även äga rum *efter ansökan*. Bestämmelser om sådan inskrivning har meddelats i 4—11 §§. Inskrivning efter ansökan kan ske beträffande anläggning, som tillkommit innan vattenlagen trätt i kraft eller ock därefter i enlighet med domstols eller annan myndighets beslut, vilket dessförinnan meddelats (4 §). Ansökan skall ingivas till vattenrättsdomaren samt vara åtföljd av erforderlig beskrivning och tillgängliga handlingar angående anläggningens rättsliga förhållanden; även i övrigt skall lämnas de upplysningar, som kan vara av vikt för bedömning av anläggningens laglighet och med densamma förenade rättigheter och skyldigheter (5 §). Om ansökningen skall vattenrättsdomaren låta utfärda kungörelse med utsättande av viss erinringstid. Kungö-

relsen skall införas i allmänna tidningarna ävensom i en eller flera ortstidningar. Vidare skall underrättelse om kungörelsens innehåll meddelas kammarkollegiet och fiskeristyrelsen (6 §). Rörande tillförlitligheten av ingivna ritningar och beskrivning skall i god tid före utgången av den för erinringars avgivande bestämda tiden efter vattenrättsdomarens förordnande hållas undersökning av sakkunnig person (7 §). Visar sig ansökningen och företedda ritningar och beskrivning vara så oriktiga och ofullständiga att de ej kan utan fullständig omarbetning läggas till grund för inskrivningen, skall ansökningen avslås (8 §). Därest sökandens rätt med avseende å anläggningen finnes vara beroende av tvist, skall ansökningen förklaras vilande i avbidan på tvistens utgång. Skulle eljest hinder mot inskrivningen möta, skall vattenrättsdomaren förelägga sökanden viss tid, inom vilken han har att fullfölja ansökningen och visa, att hindret blivit undanröjt (9 §). Ansökningen får ej beviljas, om det av utredningen framgår, att med ansökningen avsedd anläggning tillkommit eller väsentligt ändrats efter den 30 april 1881 — d. v. s. efter det 1880 års vattenrätts- och farledsförordningar trädde i kraft — och sökanden ej kan visa domstols eller annan behörig myndighets beslut till stöd för vad sålunda åtgjorts (10 §). Beträffande rättsverkningarna av inskrivning efter ansökan stadgas att om efter inskrivningen fem år förflutit utan att talan väckts mot lagligheten av de med inskrivningen avsedda förhållandena, skall — även om till stöd för desamma ej kunnat påvisas domstols eller annan myndighets beslut — sökandens rätt att bibehålla anläggningen och, där fråga är om anläggning för vattnets tillgodogörande, att i den omfattning inskrivningen anger tillgodogöra vattnet, vara fri från klander. Ett villkor härför såvitt angår rätten att tillgodogöra vattnet är dock, att sökanden varit i god tro. Klanderfriheten gäller ej med avseende å förhållande, som står i strid mot domstols efter den 30 april 1881 meddelade beslut, ej heller beträffande reglerna för hushållning med vattnet (11 §).

Rörande inskrivning i vattenbokens första avdelning skall, vare sig inskrivningen skett ex officio eller efter ansökan, kungörelse utfärdas (12 §).

I fråga om företag som tillhör vattenbokens andra, tredje och fjärde avdelningar, förekommer blott anteckning ex officio (13 och 14 §§).

Stadgande om att besiktning av anläggning skall antecknas i vattenboken meddelas i 15 §. Tidpunkten för dylik anteckning har i visst fall betydelse såsom utgångspunkt för frist för klandertalan. I 2 kap. 23 § stadgas nämligen, att därest vattendomstol lämnat medgivande till byggnad för tillgodogörande av vatten och beslutet vilar på antagande, att vattnet tillhör fastighet, för vilken sökanden såsom ägare fört talan i målet, må utan hinder av den i 22 § i samma kap. meddelade rättskraftsregeln påstående som grundas på att vattnet eller del därav tillhör annan fastighet eller utgör oskift samfällighet eller allmän egendom, väckas intill dess fem år gått till ända från det beslutet vunnit laga kraft och tillika två år förflutit antingen efter utgången av byggnadstiden eller, där byggnaden dessförinnan fullbordats och efter besiktning anteckning därom gjorts i vattenboken, från dagen för sådan anteckning.

Såsom framgår av den föregående redogörelsen skall i andra avdelningen införas uppgifter bl. a. angående förhållanden, vilka enligt lagen om flottning i allmän flottled bör antecknas i vattenboken. De bestämmelser i 1919 års flottningsslag som åsyftas är dels 13 §, vari stadgas att beslut varigenom ersättning för flottningsskada bestämmes på förhand får rättsverkan mot framtida ägare av fastigheten genom anteckning i vattenboken, och dels 65 §, som föreskriver att beslut av länsstyrelse om sammanslagning av flottningsföreningar skall antecknas i vattenboken.

Beslut om åtgärder enligt lagen den 20 oktober 1939 med särskilda bestämmelser angående tillfällig vattenreglering skall enligt 14 § i sagda lag ej antecknas i vattenboken.

Närmare föreskrifter om vattenbokens inrättande och förande skall enligt 12 kap. 16 § vattenlagen meddelas av Konungen. Dylika föreskrifter har utfärdats genom *KF den 31 december 1921 om vattenbokens inrättande och förande*. Beträffande det närmare innehållet i denna förordning må hänvisas till Svensk författningssamling (1921: 827, med ändr. 1939: 882). Här skall endast anmärkas, att beträffande första avdelningen föreskrivits att såväl textblad som ritningsblad skall uppläggas samt att i fråga om första, andra och fjärde avdelningarna gäller att renoverat exemplar av vattenboken skall insändas till vattenöverdomstolen.

Framställningar om omläggning av vattenboken. I skrivelse till chefen för justitiedepartementet den 6 april 1946 har *vattenrättsdomarna i Österbygdens och Söderbygdens vattendomstolar* hemställt om åtgärder för förenkling av vattenboken. I skrivelsen ifrågasattes huruvida icke vattenbokens första avdelning i den utformning den fått enligt gällande lagstiftning blivit mera vidlyftig än det praktiska behovet krävde. Anteckningarna bleve i regel, när det gällde större anläggningar, synnerligen omfattande och krävde avsevärd tid i utförandet. Vattenboken borde kunna fylla sin funktion även om anteckningarna gjordes mera kortfattade och huvudsakligen finge karaktären av hänvisningar till vederbörande akter och domar.

Den ifrågavarande framställningen har varit föremål för remissbehandling och därefter jämte de avgivna yttrandena överlämnats till de sakkunniga för övervägande.

I en av *fiskeristyrelsen* till de sakkunniga avgiven, den 2 december 1950 dagtecknad promemoria har uttalats starka betänkligheter mot tanken att ersätta vattenboken med blott och bart ett register.

Frågan om vattenboken har berörts i ett av *vandringsfiskutredningen* med skrivelse den 5 maj 1951 till chefen för jordbruksdepartementet överlämnat betänkande angående åtgärder för åstadkommande av önskvärt samarbete mellan fiske- och kraftintressena samt för bevarande av de svenska laxbestånden m. m. I betänkandet har bl. a. påpekats önskvärdheten av åtgärder, ägnade att för fiskets målsmän underlätta överblickandet av meddelade domar i vattenmålen, en fråga som hade nära samband med sättet för vattenbokens förande.

De sakkunniga. De sakkunniga anmärker i sin promemoria inledningsvis, att förändret av vattenboken till en början icke vållade några större olägenheter för vattendomstolarnas personal. Arbetet kunde utan svårigheter medhinnas under vintermånaderna, då sammanträden och syner med vattendomstolen ägde rum i mera begränsad omfattning. Förhållandena hade emellertid ändrats med den utveckling som ägt rum under de senaste två årtiondena. Vattendomstolarna vore nu fullt sysselsatta med mål under hela året. Följden hade blivit att förändret av vattenboken blivit eftersatt. Det hade ej varit möjligt att annat än sporadiskt avdela personal för ändamålet, och en betydande eftersläpning med vattenbokens förande hade uppkommit på flera håll. Vid ett par vattendomstolar vore dock balansen numera avarbetad. En starkt bidragande orsak till att förändret av vattenboken fått stå tillbaka hade varit, att vattenboken kommit till användning såsom självständig upplysningskälla i mindre omfattning än man från början torde ha väntat sig. De vattenboksblad som upplagts för större vattenkraft- och vattenregleringsföretag hade på grund av anteckningarnas vidlyftighet blivit alltför svåröverskådliga, speciellt i sådana fall då ett flertal inskrivningar ägt rum vid skilda tidpunkter till följd av nya domar rörande företaget. Det hade visat sig mera ändamålsenligt att inhämta erforderliga upplysningar rörande företagen direkt ur de domar och akter som legat till grund för inskrivningarna. Möjligheten att påkalla laglighetsprövning av äldre anläggningar genom inskrivning i vattenboken hade utnyttjats i anmärkningsvärt ringa omfattning. På senare år hade, enligt vad de sakkunniga inhämtat, praktiskt taget inga sådana ärenden förekommit.

De sakkunniga omnämner härefter den förut berörda framställningen från två vattenrättsdomare om förenkling av vattenbokens första avdelning till att närmast bli ett register till de i vattendomstolens kansli förvarade akterna. De anmärker att det vore tydligt att en dylik förändring innebure att vattenboken förlorade i värde såsom självständig uppslagsbok. Emellertid har de sakkunniga ansett sig kunna utan större tvekan tillstyrka en omläggning av vattenboken i förenklade riktning. De har ej funnit anledning föreligga att upprätthålla det nuvarande systemet, vilket med hänsyn till de gjorda erfarenheterna måste betecknas såsom överdimensionerat i förhållande till den praktiska användbarheten.

Beträffande de närmare riktlinjerna för en omläggning av vattenboken anför de sakkunniga:

De sakkunniga ha övertvägt möjligheten att vattenboken i fortsättningen föres efter ett förenklat system men utan väsentlig rubbning av de principer som hittills tillämpats. Med bibehållande av de nuvarande formulären till textbladen skulle en avsevärd förenkling av första avdelningen kunna vinnas, om anteckningarna i viss omfattning ersattes med hänvisning till vederbörande dom eller akt samt ritningsbladen, kungörelseförfarandet och eventuellt renoveringen slopades. För en dylik begränsad reform skulle ej krävas några mera omfattande författningsändringar. Emellertid ha de sakkunniga efter samråd med vattenrättsdomarna stannat för en radikalare lösning, innebärande att den nuvarande vattenboken ersattes med ett enkelt

och lätthanterligt registreringssystem. Detta bör i huvudsak icke ha annat syfte än att beträffande varje särskild anläggning angiva de domar och akter, ur vilka närmare upplysningar om anläggningen kunna erhållas. Anteckningarna kunna därför göras mycket kortfattade. Någon anledning att bibehålla möjligheten till laglighetsprövning av äldre anläggningar genom inskrivning i vattenboken efter ansökan anse de sakkunniga ej finnas. I den mån behov föreligger att få lagligheten av anläggningar som tillkommit före vattenlagen fastslagen kan i stället det vanliga ansökningsförfarandet vid vattendomstolen med fördel anlitas. Institutet inskrivning i vattenboken efter ansökan bör därför helt avskaffas. Ej heller i övrigt torde — med visst av övergångsförhållandena betingat undantag — några rättsverkningar böra anknytas till anteckningarna i den nya vattenboken.

Benämningen vattenbok torde böra bibehållas även efter övergången till det nya systemet. Boken bör vidare i likhet med vad nu är fallet delas upp i olika avdelningar — dock med viss jämkning av den nuvarande indelningsgrunden — och uppläggas efter nederbördsområden.

Övergången till det nya systemet synes böra ske omedelbart, oavsett hur långt uppläggandet av vattenboken enligt hittills gällande ordning fortskridit. Uppläggning av vattenboken enligt det nya systemet bör för vinnande av enhetlighet och fullständighet såvitt möjligt ske för tid som omfattas av den redan upplagda vattenboken.

Yttrandena. De sakkunnigas förslag lämnas utan erinran eller tillstyrkes i princip av *vattenöverdomstolen, samtliga vattenrättsdomare, vattenfallsstyrelsen, lantbruksstyrelsen* och *svenska vattenkraftföreningen*. Flera av dessa remissinstanser understryker behovet av att den nuvarande vidlyftiga och svåröverskådliga vattenboken ersättes med ett lätthanterligt registreringssystem och uttrycker stor tillfredsställelse med det framlagda förslaget.

Fiskeristyrelsen uttalar med hänvisning till sin förut omnämnda promemoria den 2 december 1950 att det ur allmän synpunkt vore bäst att vattenbokens viktigaste del, alltså första avdelningen, icke såsom de sakkunniga förordat praktiskt taget slopades. I den nämnda promemorian hade styrelsen framhållit, att en sådan åtgärd skulle innebära att någon översikt beträffande läget i olika vattendrag och sjöar av utbyggnader, vattenhushållningsbestämmelser, kompensationsåtgärder för fisket m. m. icke vidare komme att finnas. För en myndighet eller institution, som hade intressen att bevaka inom förevarande område och som skulle behöva verkställa en utredning rörande ett visst vattendrag beträffande exempelvis fiske eller vattenhushållningsbestämmelser, vore detta en stor olägenhet. Emellertid torde rådande personalbrist och arbetsanhopning vid vattendomstolorna mer eller mindre tvångsmässigt påkalla den föreslagna omläggningen, varför styrelsen numera icke ville motsätta sig densamma.

En avvisande hållning till de sakkunnigas förslag intages av *kammarkollegiet* och *advokatsamfundets styrelse*, vilka även i yttranden över den förut omförmälda framställningen av vattenrättsdomarna i Österbygdens och Söderbygdens vattendomstolar avstyrkt en radikal nedskärning av vattenboken.

Kammarkollegiet framhåller att de sakkunniga — liksom vattenrätts-

domarna, med vilka de sakkunniga samrätt — syntes ha tagit alltför starkt intryck av svårigheter för vattenbokens förande av mera tillfällig art, vilka kunde förväntas upphöra efter något eller några årtionden. Den forcerade utbyggnaden av landets vattenkraft hade vid rikets samtliga vattendomstolar medfört en anhopning av valtemål, som med hänsyn till sin betydelse för landets kraftförsörjning måste behandlas så snart som möjligt. Detta hade medfört en tyngande arbetsbörda för vattendomstolarnas personal. Det vore självfallet att under sådana förhållanden en önskan uppstode att lätta på arbetsbördan genom att nedlägga sådana arbetsuppgifter, vilka till synes saknade större omedelbar praktisk betydelse. Såvitt kollegiet kunnat finna, vore en sådan önskan det väsentliga motivet för förslaget om den i och för sig beklagliga åtgärden att slopa den nuvarande vattenbokens första avdelning och ersätta denna med ett register över de domar och utslag i vattenmål, som berörde varje särskild anläggning. Behovet att för någon tid framåt lätta vattendomstolarnas arbetsbörda utgjorde enligt kollegiets mening i och för sig icke tillräckligt skäl för åtgärder, som medförde att vattenboken icke kunde fylla de uppgifter, för vilka den avsetts, utan endast för anstånd med vattenbokens förande, i den mån vattendomstolarnas arbetsbörda icke medgäve att den hölles å jour.

Kollegiet framlägger i sitt yttrande vissa alternativa förslag syftande till att komma till rätta med olägenheterna med den nuvarande vattenboken utan uppgivande av syftet med densamma. Det ena förslaget går ut på att låta vattenboksbladet upptaga vissa kortfattade uppgifter i anslutning till domens kantrubriker och foga domen såsom bilaga till vattenboksbladet. Alternativt föreslår kollegiet, att det nuvarande systemet med anteckningar i själva vattenboken fortsattes men att kolumnsystemet slopas och att det tillses att anteckningarna blir korta och innehåller väsentligheter.

Advokatsamfundets styrelse uttalar att vad som anförts rörande domstolarnas arbetsbörda icke syntes vara särskilt tungt vägande. Att vid vissa vattendomstolar en eftersläpning förefunnes vore säkerligen riktigt. De sakkunniga hade dock påpekat, att vid ett par vattendomstolar balansen numera vore avarbetad. Vad beträffar anmärkningen rörande vidlyftigheten av vattenbokens första avdelning vore det uppenbart, att de vattenboksblad, som upplagts för större vattenkraft- och vattenregleringsföretag, på grund av anteckningarnas vidlyftighet blivit svåröverskådliga. Skäl för en förenkling eller rationalisering syntes därför föreligga. Att därvid sträcka kravet på en förenkling därhän att vattenboken ersattes med »ett enkelt och lätthanterligt registreringssystem» betydde emellertid ett underkännande av intressen, vilka vattenboken avsåg att tillgodose. De sakkunniga hade själva övervägt en avsevärd förenkling av första avdelningen utan väsentlig rubbning av de principer som hittills tillämpats. Mycket kunde sannolikt vinnas genom att vattenboken upplades med särskilda rubriker, under vilka domar och beslut redovisades genom angivande av saken samt hänvisning till vederbörande akt.

Såväl kammarkollegiet som samfundsstyrelsen vitsordar att institutet in-

skrivning i vattenboken efter ansökan har tämligen ringa praktisk betydelse men anser likväl att institutet borde bibehållas för tillämpning i sådana fall då det fortfarande kan komma till användning.

Departementschefen. Vattenboken inrättades i samband med tillkomsten av 1918 års vattenlag. Huvudsyftet med vattenboken är att den skall vara en lätt tillgänglig upplysningskälla rörande de faktiska och rättsliga förhållanden som är förknippade med företag enligt vattenlagen. För att vattenboken skall kunna tillfredsställande fylla denna uppgift har beträffande de företag som i regel är mest ingripande i annans rätt, nämligen vattenbyggnads- och vattenregleringsföretagen, föreskrivits en tämligen fyllig redovisning av varje särskilt företag, kompletterad med ritning över anläggningen. Även de förhållanden som rör vattentäkter skall antecknas relativt fullständigt i vattenboken. I fråga om övriga företag enligt vattenlagen har däremot ansetts tillfyllest med en mera summarisk redovisning.

Ehuru vattenbokens huvudsakliga syfte som nämnts är att den skall vara en upplysningskälla beträffande företag i vatten, har i viss utsträckning rättsverkningar knutits till inskrivning i vattenboken. Genom ett särskilt ansökningsförfarande, som regleras i nuvarande 12 kap. 4—11 §§ vattenlagen, kan sålunda en förenklad laglighetsprövning av äldre anläggningar komma till stånd i form av inskrivning i vattenboken. Enligt 13 § flottninglagen utgör anteckning i vattenboken förutsättning för att beslut, varigenom ersättning för flottningsskada bestämmes på förhand, skall vara gällande gentemot framtida ägare av fastigheten. Vidare är enligt stadgande i 2 kap. 23 § vattenlagen tidpunkten för anteckning i vattenboken rörande besiktning alternativ utgångspunkt för beräkning av den tid, inom vilken i vissa fall klandertalan rörande rätt till vatten må väckas.

Såsom de sakkunniga påpekat vållade förändret av vattenboken inga större olägenheter för vattendomstolarnas personal, medan arbetsbördan i övrigt vid vattendomstolarna ännu var måttlig. På senare tid har emellertid en stor ansvällning av arbetet ägt rum. Då befattningshavarna i första hand måst ägna sig åt behandlingen av de vid domstolarna anhängiga målen, har en kraftig balans uppkommit i fråga om vattenbokens förande. Med hjälp av särskild arbetskraft har man nu lyckats återtaga eftersläpningen vid ett par vattendomstolar.

De mycket vidlyftiga ansökningsmål rörande vattenkraft- och vattenregleringsföretag, som numera är vanliga vid vattendomstolarna, resulterar i tillståndsbeslut med en mångfald föreskrifter rörande företagets förhållande till allmänna och enskilda intressen. Vid tillämpning av nuvarande bestämmelser rörande vattenboken blir anteckningarna beträffande dylika företag vidlyftiga och svåröverskådliga. Såsom de sakkunniga påpekar har detta förhållande medfört att vattenboken i tämligen ringa omfattning kommit till användning såsom självständig upplysningskälla; det är bekvämare att gå direkt till de domar och akter som ligger till grund för inskrivningarna.

De nu antydda omständigheterna har givit upphov till tanken att en avsevärd förenkling av vattenboken borde komma till stånd. Förslag härom framlades från vattenrättsdomarhåll redan år 1946 och tanken har nu vunnit stöd hos de sakkunniga. Ehuru en dylik förändring skulle innebära, att vattenboken förlorar i värde såsom självständig uppslagsbok, har de sakkunniga ansett sig böra tillstyrka en förenkling, då det nuvarande systemet måste betecknas såsom överdimensionerat i förhållande till den praktiska användbarheten. Det av de sakkunniga framlagda förslaget innebär att den nuvarande vattenboken ersättes med ett enkelt och lätthanterligt registreringssystem, som i huvudsak icke skulle ha annat syfte än att beträffande varje särskild anläggning angiva de domar och akter, ur vilka närmare upplysningar om anläggningen kan erhållas.

Vid remissbehandlingen har de sakkunnigas förslag i flertalet yttranden godtagits. Avstyrkande yttranden har avgivits endast av kammarkollegiet och advokatsamfundets styrelse. Dessa remissinstanser har vitsordat behovet av en förenkling men ansett att denna borde ske inom ramen för det nuvarande systemet. Fiskeristyrelsen är ävenledes mindre tillfredsställd med förslaget men har med hänsyn till vattendomstolarnas stora arbetsbördor förklarat sig ej vilja motsätta sig detsamma.

Även enligt min uppfattning bör åtgärder för en förenkling av vattenboken nu vidtagas. Frågan är endast hur genomgripande en reform i denna riktning bör bli. De sakkunniga har själva, såsom framgår av den föregående redogörelsen, alternativt övervägt en förenkling efter den av kammarkollegiet och advokatsamfundets styrelse antydda linjen, d. v. s. utan väsentlig rubbning av de hittills tillämpade principerna. En dylik reform skulle kunna genomföras utan vidlyftigare författningsändringar, och den skulle innebära att det syfte som föranledde tillskapandet av vattenboken åtminstone i huvudsak fullföljes. Den praktiska erfarenheten visar emellertid, som förut nämnts, att vattenboken i ringa omfattning begagnas såsom självständig upplysningskälla. Med hänsyn till vattendomstolarnas nuvarande tyngande arbetsbördor, vilken kan beräknas fortvara under överskådlig tid framåt, bör registreringen då göras så enkel som överhuvud taget är möjligt. Jag ansluter mig därför till den ståndpunkt, för vilken de sakkunniga stannat, och förordar i överensstämmelse därmed att den nuvarande vattenboken — med bibehållande av benämningen vattenbok — omlägges till ett enkelt registreringssystem.

Det ganska säregna rättsinstitutet inskrivning i vattenboken efter ansökan torde numera ej ha någon praktisk funktion att fylla. I likhet med de sakkunniga vill jag tillstyrka, att detta institut i samband med förenklingen av vattenboken helt avskaffas. Det synes ej heller i övrigt finnas anledning att anknyta några rättsverkningar till anteckningarna i vattenboken.

Med den av mig förordade reformen synes någon närmare reglering i själva lagen av vattenbokens förande ej vara behövlig, utan det kan överlåtas åt Kungl. Maj:t att utfärda erforderliga föreskrifter. Under sådana förhållanden kan 12 kap. vattenlagen avsevärt nedskäras. I övrigt kräves för ge-

nomförande av reformen vissa jämkningar i 2, 10, 11 och 13 kap. vattenlagen samt 13 § flottninglagen.

II. Specialmotivering till lagförslagen.

I enlighet med vad i det föregående anförts har upprättats förslag till lag om ändring i vattenlagen samt till lag om ändrad lydelse av 13 § lagen den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled. Beträffande de föreslagna lagändringarna får jag, utöver vad som framgår av den tidigare framställningen, anföra följande.

1. Förslaget till lag om ändring i vattenlagen.

2 KAP.

23 §.

I överensstämmelse med vad förut anförts har 1 mom. i denna paragraf ändrats så, att därur fått utgå föreskriften att tidpunkten för anteckning i vattenboken rörande besiktning utgör alternativ utgångspunkt för frist för sådan klandertalan, som avses i lagrummet. Enligt den föreslagna lydelsen må dylik klandertalan väckas intill dess fem år gått till ända sedan det beslut, varom fråga är, vunnit laga kraft och dessutom två år förflutit från den av vattendomstolen bestämda byggnadstidens utgång.

10 KAP.

76 §.

I första stycket av denna paragraf stadgas i nuvarande lydelsen att, där est talan ej föres mot syneförrättning och ej heller underställning av syne-männens utlåtande ägt rum, förrättningsmannen har att inom kalenderåret näst efter det, då förrättningen avslutats, insända det därvid förda protokollet jämte kartor, ritningar, kostnadsförslag och övriga handlingar, som rör saken, till vederbörande vattendomstol. Om fråga endast är om dikningsföretag enligt 7 kap., skall handlingarna, enligt andra stycket, i stället insändas till lantbruksstyrelsen eller till annan myndighet, som Konungen bestämmer. Anledningen till att handlingarna rörande andra företag enligt 7 kap. än dikningsföretag skall insändas till vattendomstolen — handlingarna rörande företag enligt 3 och 8 kap. inkommer regelmässigt dit genom underställning — är att anteckning i vattenboken skall verkställas (se prop. 1939:9 s. 103).

Enligt det av de sakkunniga framlagda förslaget till kungörelse om vattenhokens inrättande och förande (se bilaga B till detta protokoll) skall

alia företag enligt 7 kap. med vilka vattendomstolen ej tar befattning — eller således företag handlagda vid syneförrättning, som ej överklagas eller underställes — uteslutas från anteckning i den nya förenklade vattenboken. I överensstämmelse härmed har de sakkunniga föreslagit att förevarande paragraf i 10 kap. ändras på så sätt, att även handlingarna rörande andra företag än dikningsföretag skall av förrättningsmannen sändas till lantbruksstyrelsen eller till annan myndighet, som Konungen bestämmer. Det må anmärkas att svenska vattenkraftföreningen vid remissbehandlingen hemställt, att även företag (utom dikningsföretag) som ej behandlas av vattendomstol måtte antecknas i den nya förenklade vattenboken. Detta spörsmål får närmare övervägas vid den slutliga utformningen av kungörelsen. Även om 10 kap. 76 § vattenlagen ändras i enlighet med de sakkunnigas förslag, föreligger emellertid ej något hinder mot att det nämnda yrkandet beaktas vid kungörelsens utfärdande. Jag tillstyrker därför den föreslagna ändringen av stadgandet.

11 KAP.

107 §.

Ändringen i detta lagrum sammanhänger med att institutet inskrivning i vattenboken efter ansökan avskaffas.

12 KAP.

Delta kap. i vattenlagen har helt omarbetats. Till följd av att möjligheten att påkalla laglighetsprövning genom inskrivning i vattenboken borttages och vattenbokens förande i övrigt förenklas har bestämmelserna i kapitlet inskränkts till endast två paragrafer. Den första upptar bestämmelse om att vattenbok skall föras vid varje vattendomstol, medan i den andra stadgas att närmare föreskrifter om vattenbokens inrättande och förande meddelas av Konungen. Såsom förut nämnts har de sakkunniga upprättat förslag till kungörelse om vattenbokens inrättande och förande (infört i bilaga B). Kungörelse i ämnet torde kunna utfärdas i huvudsaklig överensstämmelse med de sakkunnigas förslag med de jämkningar, som kan föranledas av vissa vid remissbehandlingen av förslaget framkomna erinringar.

13 KAP.

5 §.

Denna paragraf innehåller i sin nuvarande lydelse en hänvisning till 12 kap. 15 §, vari stadgas skyldighet för besiktningsman att i vissa fall ingi-
va protokollet över besiktningen till vattenrättsdomaren för anteckning i

vattenboken. Någon motsvarighet till berörda stadgande i nuvarande 12 kap. har ej upptagits i det föreslagna nya 12 kap. I stället har i 13 kap. 5 § införts stadgande om att det ankommer på Kungl. Maj:t att giva föreskrift om insändande av besiktningsprotokoll.

Övergångsbestämmelserna.

Det är uppenbart att vad i nuvarande lydelsen av 2 kap. 23 § stadgas om rättsverkan av anteckning om besiktning i vattenboken bör få vara gällande beträffande anteckning som ägt rum före ikraftträdandet av den nya lydelsen. En särskild övergångsbestämmelse härom har meddelats. Detsamma gäller vad i 12 kap. 11 § nuvarande lydelsen föreskrivs om frihet från klander, sedan viss tid förflutit efter inskrivning i vattenboken.

Med hänsyn till att numera praktiskt taget ej förekommer några ärenden rörande inskrivning efter ansökan har någon övergångsbestämmelse rörande handläggning av ansökan, som ingives före ikraftträdandet av de nya bestämmelserna, ej upptagits i förslaget. Om vid ikraftträdandet skulle finnas någon ej slutbehandlad ansökan, kommer denna alltså att förfalla.

Enligt 14 § lagen den 20 oktober 1939 med särskilda bestämmelser angående tillfällig vattenreglering skall beslut om åtgärd som avses i nämnda lag ej inskrivas i vattenboken. De tillfälliga regleringarna har emellertid ofta visat sig vara av mycket ingripande natur och kunna genom successiv förlängning av tillståndsbeslutet pågå under lång tidrymd. Även beslut rörande tillfälliga regleringar bör därför antecknas i vattenboken, och stadgandet i 14 § i 1939 års lag bör sålunda utgå. Bestämmelse härom har upptagits i övergångsbestämmelserna till de föreslagna ändringarna i vattenlagen.

2. Förslaget till lag om ändrad lydelse av 13 § flottningslagen.

I 13 § flottningslagen stadgas att, om flottningsskada finnes bli så stadigvarande att värdet därå kan genom uppskattning på förhand utrönas, ersättningen skall, såvida ersättningstagaren yrkar det, bestämmas på förhand att utgå antingen i årlig avgift under hela den tid flottningen kommer att fortgå eller på en gång. Beslut, varigenom ersättning bestämmas på förhand, bör enligt samma lagrum senast inom ett år från beslutets meddelande genom endera partens försorg insändas till vattenrättsdomaren för anteckning i vattenboken. Sedan sådant antecknande skett är lagakraftvunnet beslut gällande jämväl mot framtida ägare och innehavare av fastighet som beröres av beslutet.

De sakkunniga anser det ej möta större betänkligheter att låta beslut, som här avses, vara gällande mot framtida ägare oberoende av officiell registrering. Enligt de sakkunnigas uppfattning bör dock dylikt beslut i likhet med

avgöranden av vattendomstol antecknas i vattenboken till kännedom för den som önskar erhålla upplysningar rörande flottleden. I det av de sakkunniga framlagda förslaget har 13 § ändrats i enlighet härmed. Beträffande beslut som meddelats före ikraftträdandet av ändringen skall dock enligt förslaget äldre lag äga tillämpning. För att dylikt beslut skall vara gällande mot ny ägare av fastigheten fordras sålunda enligt förslaget, att anteckning om beslutet skett i vattenboken.

Vattenrättsdomaren i Norrbygdens vattendomstol finner det icke tillrädligt att beslut enligt 13 § flottninglagen får gälla för framtiden oberoende av om beslutet registrerats i vattenboken.

Departementschefen. Med den starkt förenklade ordning för vattenbokens förande som jag förordat synes det riktigast att konsekvent utesluta all anknytning av rättsverkningar till anteckningarna i densamma. Jag vill därför tillstyrka att beslut varom här är fråga får gälla mot framtida ägare av fastigheten oberoende av registrering, med en särskild övergångsbestämelse beträffande äldre beslut. Sådana beslut som meddelas efter ikraftträdandet av den nya regeln bör såsom de sakkunniga föreslagit genom skiljemännens resp. rättens försorg insändas till vattendomstolen för anteckning i vattenboken. Närmare föreskrifter härom torde få meddelas av Kungl. Maj:t i samband med utfärdande av föreskrifter angående vattenboken.

Den nya lagstiftningen torde böra träda i kraft den 1 januari 1955.

I enlighet med vad jag i det föregående anfört har inom justitiedepartementet upprättats förslag till

- 1) lag om ändring i vattenlagen; samt
- 2) lag om ändrad lydelse av 13 § lagen den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled.

Föredraganden hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslagen, av den lydelse bilaga A till detta protokoll utvisar,¹ måtte för det i § 87 rege- ringsformen angivna ändamålet inhämtas genom utdrag av protokollet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemstäl- lan bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:

Sven Fischier.

¹ Denna bilaga, vilken fränsett några jämkningar av formell natur är av samma lydelse som de vid propositionen fogade lagförslagen, har här uteslutits.

Vid promemorian den 1 april 1953 fogade författningsförslag.

1) F ö r s l a g

till

Lag om ändring i vattenlagen.

Härigenom förordnas, att 2 kap. 23 §, 10 kap. 76 §, 11 kap. 107 §, 12 kap. samt 13 kap. 5 § vattenlagen den 28 juni 1918 (nr 523) skola erhålla följande ändrade lydelse:

2 KAP.

23 §.

1 mom. Avses med beslut, som i 22 § sägs, byggnad för tillgodogörande av vatten, och vilar beslutet på antagande, att vattnet tillhör fastighet, för vilken sökanden såsom ägare fört talan i målet, må, utan hinder av vad i 22 § stadgas, påstående, som grundas därå, att vattnet eller del därav tillhör annan fastighet eller utgör oskift samfällighet för flera fastigheter eller ock allmän egendom, väckas intill dess fem år gått till ända från det beslutet vunnit laga kraft och tillika två år förflutit efter utgången av den i beslutet eller sedermera i anledning av ansökan om anstånd bestämda tid för byggnadens fullbordande. Försittes tid — — — förvärvat byggnaden.

Bifalles talan — — — byggnadens ägare.

2 mom. Där beslut — — — för när.

10 KAP.

76 §.

Föres ej talan mot syneförrättning, och har ej heller underställning av synemännens utlåtande ägt rum, åligge förrättningsmannen att inom kalenderåret näst efter det, då förrättningen avslutats, insända det därvid förda protokollet jämte kartor, ritningar, kostnadsförslag och övriga handlingar, som röra saken, till lantbruksstyrelsen eller till annan myndighet, som Konungen bestämmer.

11 KAP.

107 §.

Angående talan — — — vattendomstols beslut. Lag samma vare i fråga om talan mot vattenrättsdomares beslut angående besiktning, varom i 13 kap. sägs, samt i fråga, som i 14 kap. 7 § avses.

Vattenrättsdomares beslut — — — slutligt beslut.

Över vattenrättsdomares — — — ej föras.

12 KAP.

Om vattenbok.

1 §.

Vid varje vattendomstol skall föras bok för anteckningar rörande företag enligt denna lag (*vattenbok*).

2 §.

Närmare föreskrifter om vattenbokens inrättande och förande meddelas av Konungen.

13 KAP.

5 §.

Över vad — — — föras protokoll.

Protokoll över besiktning, som hålles på grund av stadgandet i 1 § tredje stycket, varde ingivet till vattenrättsdomaren; och äge han, när skäl därtill äro, för vidtagande av sådan rättelse, som besiktningsman må hava jämlikt 2 § föreskrivit, utsätta annan tid än denne bestämt.

Om insändande till vattendomstolen, för anteckning i vattenboken, av protokoll över besiktning, som eljest hålles enligt 1 §, förordnar Konungen.

Har besiktning — — — tillhandahållas sökanden.

Denna lag träder i kraft den — — —.

Vad i 2 kap. 23 § 1 mom. äldre lydelsen stadgas därom, att tidpunkten för anteckning i vattenboken om besiktning skall vara utgångspunkt för beräkning av tid, inom vilken i visst fall klandertalan må väckas, skall alltså gälla beträffande anteckning, som ägt rum före ikraftträdandet.

Vidare skall vad i 12 kap. 11 § äldre lydelsen stadgas om frihet från klander, sedan viss tid förflutit efter inskrivning i vattenboken, alltså gälla beträffande inskrivning, som verkställts enligt äldre lag.

Genom nya lagen upphäves 14 § lagen den 20 oktober 1939 (nr 732) med särskilda bestämmelser angående tillfällig vattenreglering.

2) **Förslag**

till

Lag om ändrad lydelse av 13 § lagen den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled.

Härigenom förordnas, att 13 § lagen den 19 juni 1919 om flottning i allmän flottled skall erhålla följande ändrade lydelse:

13 §.

Finnes flottningsskada — — — anses skäligt.

Vad i — — — skall ske.

Beslut, varigenom ersättning bestämmes på förhand, skall genom skiljemännens och, om talan fullföljts mot deras beslut, rättens försorg utan dröjsmål översändas till vattendomstolen för anteckning i vattenboken; och vare lagakraftvunnet beslut gällande jämväl mot framtida ägare och innehavare av fastighet, som beröres av beslutet.

Hurusom till — — — 6 kap. 23 § vattenlagen.

Denna lag träder i kraft den — — —.

Beträffande beslut, som meddelats före nya lagens ikraftträdande, skall äldre lag alltjämt äga tillämpning.

3) **Förslag**

till

Kungörelse om vattenbokens inrättande och förande.

Kungl. Maj:t har, med stöd av 12 kap. 2 § och 13 kap. 5 § vattenlagen, funnit gott förordna som följer.

1 §.

Vattenboken föres i fyra avdelningar:

första avdelningen: för anläggningar för tillgodogörande av vatten såsom drivkraft samt dammbyggnader, oavsett om de avse sådant tillgodogörande eller ej;

andra avdelningen: för allmän farled och allmän flottled;

tredje avdelningen: för vattentäkter; samt

fjärde avdelningen: för andra anläggningar och företag enligt vattenlagen.

2 §.

Vattenboken föres av vattenrättssekreteraren enligt närmare anvisningar av vattenrättsdomaren.

3 §.

Inom varje avdelning upplägges vattenboken efter nederbördsområden och, i fall av behov, sektioner inom nederbördsområde.

Beslut angående nederbördsområdes omfattning och uppdelning i sektioner samt namn och nummerbeteckning för området meddelas av Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut efter hörande av vattenrättsdomaren.

4 §.

Inom första, andra och tredje avdelningen upplägges, i mån som anteckning ifrågakommer, ett blad för varje anläggning eller företag.

Vattenboksblad inom fjärde avdelningen upplägges för anteckning av beslut rörande förekommande anläggningar eller företag i löpande följd. Kan det antagas, att vattendomstolen framdeles kommer att ånyo få taga befattning med anläggning eller företag, som skall antecknas i fjärde avdelningen, må särskilt blad uppläggas, varvid hänvisning till detta göres å det allmänna bladet.

5 §.

Till vattenboksblad, som upplägges särskilt för varje anläggning eller företag, och till allmänt blad inom fjärde avdelningen skola användas blanketter enligt härvid fogade formulär (formulär 1 och 2).¹ Blanketterna, till vilka användes normalpapper av klass nr 1, skola ha formatet A 4 (210 × 297 millimeter).

Vattenboksbladen insätts i samlingspärmar enligt lösbladssystem samt numreras och ordnas i fortlöpande följd avdelningsvis inom varje nederbördsområde respektive sektion av nederbördsområde.

6 §.

När dom angående en anläggning eller ett företag meddelas av vattendomstolen, skall anteckning rörande domen omedelbart verkställas i vattenboken. Fullföljes talan mot domen, skall dagen för vattenöverdomstolens och högsta domstolens avgörande antecknas, så snart underrättelse om avgörandet kommit vattendomstolen tillhanda.

Vad i första stycket stadgas skall äga motsvarande tillämpning beträffande anteckning i vattenboken enligt 13 och 65 §§ lagen om flottning i allmän flottled.

Har beträffande anläggning eller företag, som antecknas i vattenboken, verkställts besiktning enligt 13 kap. 1 § vattenlagen, skall besiktningsprotokollet översändas till vattendomstolen för anmärkande i vattenboken.

7 §.

I samband med uppläggandet av vattenboksblad inom första avdelningen skall å en särskild översiktskarta platsen för anläggningen utmärkas med delst ring eller annat lämpligt tecken jämte siffra motsvarande vattenboksbladets nummer. För ändamålet lämpade kartor skola tillhandahållas av Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut. Å kartorna böra gränserna för olika nederbördsområden och, i förekommande fall, sektioner inom nederbördsområde vara angivna.

Denna kungörelse träder i kraft den — — —.

Genom kungörelsen upphävas förordningen den 31 december 1921 (nr 827) om vattenbokens inrättande och förande samt kungörelserna den 13

¹ Formulären är här uteslutna.

april 1922 (nr 191) om nummerbeteckning å nederbördsområden, den 6 juni 1924 (nr 161) angående omfattningen, i viss del, av Motalaströms nederbördsområde (nederbördsområdet nr 67) och den 20 juni 1924 (nr 232) angående omfattningen, i viss del, av Ångermanälvens nederbördsområde (nederbördsområdet nr 38).

Den nya kungörelsen skall äga tillämpning jämväl beträffande domar, som meddelats före ikraftträdandet, där inskrivning, införning eller förtecknande ej ägt rum enligt äldre bestämmelser.

I den mån det medhinnes utan eftersättande av övriga göromål skola, enligt vattenrättsdomarens bestämmande, vattenboksblad uppläggas och anteckningar verkställas enligt nya kungörelsen även för tid, som omfattas av den jämlikt äldre bestämmelser upplagda vattenboken. Därvid skola jämväl inskrivningar efter ansökan samt beslut om åtgärder enligt lagen den 20 oktober 1939 (nr 732) med särskilda bestämmelser angående tillfällig vattenreglering antecknas.

Den jämlikt äldre bestämmelser upplagda vattenboken skall tills vidare förvaras å vattendomstolens kansli.

Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd den 14 januari 1954.

Närvarande:

justitieråden NISSEN,
HELLQUIST,
KARLGREN,
regeringsrådet ECKERBERG.

Enligt lagrådet den 7 januari 1954 tillhandakommet utdrag av protokoll över justitiedepartementens ärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet den 6 november 1953, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i § 87 regeringsformen omförmälda ändamålet inhämtas över upprättade förslag till

- 1) lag om ändring i vattenlagen; samt
- 2) lag om ändrad lydelse av 13 § lagen den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled.

Förslagen, som finnas bilagda detta protokoll, föredrogos inför lagrådet av byråchefen för lagärenden i justitiedepartementet, e. o. hovrättsassessorn P. Bergsten.

Lagrådet lämnade förslagen utan erinran.

Ur protokollet:
Harriet Stangenberg.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 15 januari 1954.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, HEDLUND, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Efter gemensam beredning med cheferna för kommunikations- och jordbruksdepartementen anmäler chefen för justitiedepartementet, statsrådet Zetterberg, lagrådets den 14 januari 1954 avgivna utlåtande över de till lagrådet den 6 november 1953 remitterade förslagen till

- 1) lag om ändring i vattenlagen; samt
- 2) lag om ändrad lydelse av 13 § lagen den 19 juni 1919 (nr 426) om flottning i allmän flottled.

Med förmälan att förslagen av lagrådet lämnats utan erinran hemställer föredraganden, att förslagen med vissa formella jämkningar måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Lars-Erik Samuelsson.